

Mevlid-i Nebi Haftası
Peygamberimiz İman ve İstikamet
(HADİS)

İman/İstikamet Konulu Hadisler

1.

عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الثَّقَفِيِّ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ قَالَ: قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمْ

Süfyan b. Abdullah (r.a): “Ey Allah’ın Resûlü, bana İslâm ile ilgili, hakkında başka kimseye soru sormama gerek kalmayacak bir şey söyle.” dedi. Peygamberimiz (s.a.s) “Allah’a iman ettim de, sonra dosdoğru ol.” buyurdular. (İbn Hanbel, III, 413)

2.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سُئِلَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

Ebû Hüreyre (r.a)’den rivayet edildiğine göre, Resûlullah’a (s.a.s), “Hangi amel daha değerlidir?” diye soruldu. “Allah’a ve Resûlü’ne imandır.” buyurdu. (Nesâî, İmân, 1)

3.

عَنْ رَبَاحِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُوَيْطِبٍ عَنْ جَدَّتِهِ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: ... وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِي

Rebâh b. Abdurrahman b. Huveytib (r.a)’den, ninesinin şöyle dediği nakledilmiştir: “Resûlullah’ı (s.a.s) şöyle buyururken işittim: “...Bana iman etmeyen kimse Allah’a da iman etmemiştir...” (İbn Hanbel, VI, 382)

4.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): طُوبَى لِمَنْ آمَنَ بِي وَرَأَى مَرَّةً وَطُوبَى لِمَنْ آمَنَ بِي وَلَمْ يَرِنِي سَبْعَ مَرَارٍ

Enes b. Mâlik (r.a)’den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.s), “Ne mutlu, beni görüp de iman edenlere!” sözünü bir kere söyledi. “Ne mutlu, beni görmeden iman edenlere!” ifadesini ise yedi defa tekrarladı. (İbn Hanbel, III, 155)

5.

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: مَنْ مَاتَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، قِيلَ لَهُ: أُدْخَلُ الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الَّتِي شِئْتَ

Ukbe b. Âmir’in Hz. Ömer’den (r.anhum) naklettiğine göre, Hz. Ömer (r.a) Allah Resûlü’nü (s.a.s) şöyle buyururken işitmiştir: “Allah’a ve âhiret gününe iman ederek ölen kimseye, “Cennetin sekiz kapısının hangisinden dilerse gir.” denilir.” (İbn Hanbel, I, 17)

6.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا بَارِئًا لِلنَّاسِ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكِتَابِهِ وَلِقَائِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ الْآخِرِ...» فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَذَا جِبْرِيلُ، جَاءَ لِيُعَلِّمَ النَّاسَ دِينَهُمْ»

Ebû Hüreyre'den (r.a) nakledildiğine göre, bir gün Resûlullah (s.a.s) insanların arasında oturuyordu. Yanına bir adam geldi ve “Ey Allah’ın Resûlü, iman nedir?” diye sordu. Resûlullah şöyle buyurdu: “Allah’a, meleklerine, kitabına, O’na kavuşmaya ve peygamberlerine iman etmendir. (Aynı şekilde) öldükten sonra son dirilişe iman etmendir...” (Soran kişi yanından ayrıldıktan sonra) Resûlullah buyurdu ki, “Bu (gelen) Cibrîl’dir, insanlara dinlerini öğretmek için geldi.” (Müslim, İmân, 5)

7.

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ مَرَّ بِى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا عَلَى حِمَارٍ فَقَالَ « يَا مُعَاذُ هَلْ تَدْرِى مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ » . قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ « فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ

Muâz b. Cebel (r.a) şöyle dedi: Ben, merkeb üzerinde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in terkisinde idim. Hz. Peygamber: “Ey Muâz! Allah’ın kullar üzerinde, kulların da Allah üzerinde ne hakkı vardır, bilir misin?” buyurdu. Ben: Allah ve Resûlü daha iyi bilir, dedim. Bunun üzerine Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: “Allah’ın, kulları üzerindeki hakkı, onların sadece Allah’a kulluk etmeleri ve hiçbir şeyi O’na ortak tutmamalarıdır. Kulların da Allah üzerindeki hakkı, kendisine hiçbir şeyi ortak tutmayanlara azâb etmemesidir.” buyurdu.

8.

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا تَشَهَّدَ قَالَ: ... مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشِدَ، وَمَنْ يَعْصِيهِمَا فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّ إِلَّا نَفْسَهُ وَلَا يَضُرُّ اللَّهَ شَيْئًا

İbn Mes’ûd (r.a)’den rivayet edildiğine göre, Allah Resûlü (s.a.s) hutbe irad ettiği zaman şöyle buyururdu: “... Kim Allah’a ve Resûlü’ne itaat ederse doğru yolu bulmuştur. Kim onlara isyan ederse ancak kendisine zarar verir. Allah’a hiçbir şekilde zarar veremez.” (Ebû Dâvûd, Salât, 221, 223)

9.

...عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِى فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِى فَقَدْ عَصَى اللَّهَ

Ebû Hüreyre (r.a)’den nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Bana itaat eden Allah’a itaat etmiş, bana isyan eden Allah’a isyan etmiş olur...” (Müslim, İmâre, 33; Buhârî, Ahkâm, 1)

10.

عَنْ جَابِرٍ قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ بِمَا هُوَ لَهُ أَهْلٌ ثُمَّ قَالَ: أَمَا بَعْدُ فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَإِنَّ أَفْضَلَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ

Câbir (b. Abdullah) (r.a) anlatıyor: Resûlullah (s.a.s) bize hutbe verdi. Allah'a hamd etti ve O'nu lâayık olduğu biçimde övdü. Sonra şöyle buyurdu: "Sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabı'dır. Yolların en iyisi Muhammed'in yoludur. İşlerin en kötüsü (dinde) sonradan uydurulanlardır. Ve her bid'at, dalâlettir." (İbn Hanbel, III, 310)

11.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالتَّاسِ أَجْمَعِينَ

Enes b. Mâlik (r.a)'den nakledildiğine göre, Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Hiçbiriniz beni babasından, evlâdından ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe gerçekten iman etmiş olmaz." (Müslim, İmân, 70)

12.

حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمُعَاذُ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ: يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ " قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ. قَالَ: يَا مُعَاذُ! قَالَ: "لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، ثَلَاثًا. قَالَ: مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ

Enes b. Mâlik (r.a) anlatıyor: Resûlullah (s.a.s) binitiyile giderken arkasında oturan Muâz'a seslendi: "Yâ Muâz b. Cebel!" Muâz, "Buyur yâ Resûlallah! Emret!" diyerek cevap verdi. Hz. Peygamber tekrar, "Yâ Muâz!" diye seslendi. Muâz, "Buyur yâ Resûlallah! Emret!" dedi. Bu durum üç defa tekrarlandı. Daha sonra Allah Resûlü şöyle buyurdu: "Kim kalbiyle tasdik ederek Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğuna şehâdet ederse Allah ona cehennemi haram kılar." (Buhârî, İlim, 49)

13.

عَنْ أَنَسِ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ، مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يُعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَدَّفَ فِي النَّارِ

Enes (b. Mâlik) tarafından nakledildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Şu üç özellik kimde bulunursa o kimse imanın tadını alır: Allah ve Resûlü'nü her şeyden çok sevmek, bir kimseyi yalnızca Allah rızası için sevmek, Allah kendisini kurtardıktan sonra tekrar inkârcılığa dönmekten ateşe atılmaktan kaçındığı gibi kaçınmak." (Müslim, İmân, 67)

14.

عَنْ عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا
وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا رَسُولًا

Abbâs b. Abdülmuttalib (r.a)'ın işittiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Allah’ı Rab, İslâm’ı din ve Hz. Muhammed’i de nebi-resûl olarak kabullenen kişi imanın tadını alır.” (İbn Hanbel, I, 208)

15.

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: أَقْبَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ فَلَمَّا رَأَيْتُهُ خَلِيًّا قُلْتُ ﴿لَهُ﴾: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي
بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ. قَالَ: بَخٍ لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ، وَهُوَ يَسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسْرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تُقِيمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ
... الْمَفْرُوضَةَ، وَتَلْقَى اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا

Muâz b. Cebel (r.a) anlatıyor: Allah Resûlü (s.a.s) ile Tebuk Seferi’nden dönüyorduk. Onun yalnız olduğunu görünce, “Yâ Resûlallah! Bana cennete girmemi sağlayacak bir davranış söyler misin?” dedim. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurdu: “Aferin sana! Sen önemli bir konu hakkında soru sordun. Fakat bu, Allah’ın kendisi için kolaylaştırdığı kişiye kolay gelir. Farz namazı kıalarsın, farz olan zekâtı verirsin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayarak Allah’a kavuşursun...” (İbn Hanbel, V, 237)

16.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، أَفْضَلُهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَوْضَعُهَا إِمَاطَةُ الْأَدَى عَنِ
الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ

Ebû Hüreyre (r.a)’den rivayet edildiğine göre, Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “İmanın yetmiş küsur şubesi vardır. Bunların en üstünü “Lâ ilâhe illâllâh” (Allah’tan başka ilâh yoktur.) sözüdür. En alt derecesi ise yoldaki eziyet veren şeyleri kaldırmaktır. Hayâ da imanın bir şubesidir.” (Nesâî, İmân, 16; Müslim, İmân, 58)

17.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلْيُكْرِمِ صَئِقَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ

Ebû Hüreyre’(r.a) den rivayet edildiğine göre, Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Her kim Allah’a ve âhîret gününe iman ediyorsa komşusuna eziyet etmesin. Her kim Allah’a ve âhîret gününe iman ediyorsa misafirine ikramda bulunsun. Her kim Allah’a ve âhîret gününe iman ediyorsa ya hayır söylesin ya da sussun!” (Buhârî, Edeb, 3)

18.

عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ

İmam Mâlik'e ulaştığına göre Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Size iki şey bırakıyorum, onlara sımsıkı sarıldığınız sürece yolunuzu şaşırmayacaksınız: Allah'ın Kitabı ve Peygamberinin sünneti.” (Muvatta, Kader, 3)

Güven/Doğruluk Konulu Hadisler

19.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَلْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

Ebû Hüreyre'den (r.a) nakledildiğine göre, Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden güvende olduğu kimsedir. Mümin de insanların canları ve mallarının güvende olduğu kişidir.” (Tirmizî, İmân, 12.)

20.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ

“Komşusunun, şerrinden emin olmadığı kimse cennete giremez.” (Müslim, İmân, 73.)

21.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: ... وَمَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا

Ebû Hüreyre (r.a)'den rivayet edildiğine göre, Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “...Bizi aldatan, bizden değildir.” (Müslim, İmân, 164)

22.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا

Abdullah b. Mes'ûd (r.a) tarafından nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Doğruluktan ayrılmayın. Çünkü doğruluk (insanı) iyiliğe, iyilik de cennete götürür. Kişi devamlı doğru söyler ve doğruluktan ayrılmazsa Allah katında “doğru/siddîk” olarak tescillenir. Yalandan sakının! Çünkü yalan (insanı) kötülüğe, kötülük de cehenneme götürür. Kişi devamlı yalan söyler, yalan peşinde koşarsa Allah katında “yalancı/kezzâb” olarak tescillenir.” (Müslim, Birr, 105)

23.

عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْعَطَّارِ، إِنْ جَالَسْتَهُ نَفَعَكَ، وَإِنْ مَا شَيْئَهُ نَفَعَكَ، وَإِنْ شَارَكْتَهُ نَفَعَكَ

İbn Ömer'in (r.a) naklettiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Mümin güzel koku satan kimseye benzer. Onunla beraber oturursan sana faydası olur, beraber yürürsen sana faydası olur, beraber iş yaparsan yine sana faydası olur." (Taberânî, el-Mu'cemü'l-kebîr , XII, 319)

24.

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ حَدَّثَنِي أَبِي حَدَّثَنَا حَسَنُ حَدَّثَنَا ابْنُ لَهَيْعَةَ حَدَّثَنَا زَبَّانُ بْنُ قَائِدٍ عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَفْضَلِ الْإِيمَانِ قَالَ أَفْضَلُ الْإِيمَانِ أَنْ تُحِبَّ لِلَّهِ وَتُبْغِضَ فِي اللَّهِ وَتُعْمَلَ لِسَانَكَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ قَالَ وَمَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ وَأَنْ تُحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ وَتَكْرَهُ لَهُمْ مَا تَكْرَهُ لِنَفْسِكَ وَأَنْ تَقُولَ خَيْرًا أَوْ تَصْمُتَ

Resûlullah, imanın en üstün hâlini soran Muâz b. Cebel'e (r.a) "İnsanları Allah için sevip, onlara Allah için buğzettiğinde, dilini Allah'ı zikirde kullandığında (iman en üstün hâle ulaşmış olur)." diyerek cevap vermiş, bunun üzerine Muâz, "Ey Allah'ın Resûlü, başka hangi hâllerde iman daha muteber olur?" deyince, Hz. Peygamber (s.a.s), "Kendin için istediğini insanlar için de istediğin, kendin için istemediğini onlar için de istemediğin zaman." (İbn Hanbel, V, 248.)

25.

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا تُمَارِ أَخَاكَ وَلَا تُمَارِخُهُ وَلَا تَعِدُهُ مَوْعِدَةً فَتُخْلِفَهُ

İbn Abbâs'tan rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Kardeşinle (düşmanlığa varan) tartışmaya girme, onunla (kırıcı şekilde) şakalaşma ve ona yerine getiremeyeceğin sözü verme." (Tirmizî, Birr, 58)

26.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ أَضْمَنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ، أَضْمَنَ لَكُمْ الْجَنَّةَ، أَضِدُّوا إِذَا حَدَّثْتُمْ وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ، وَأَدُّوا إِذَا أَوْثَمْتُمْ، وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ، وَعُضُّوا أَبْصَارَكُمْ، وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ

Ubâde b. Sâmit (r.a)'den nakledildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Bana kendi adınıza altı şeyin güvencesini verin, ben de size cennetin güvencesini vereyim: Konuştuğunuzda doğru söyleyin, söz verdiğinizde sözünüzü tutun, size (bir şey) emanet edildiğinde ona riayet edin, iffetinizi koruyun, gözlerinizi (bakılması yasak olandan) sakının ve ellerinizi (haramdan) çekin." (İbn Hanbel, V, 323)

27.

حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: ...وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنَّ مَثَلَ الْمُؤْمِنِ لَكَمَثَلِ النَّحْلَةِ أَكَلَتْ طَيِّبًا، وَوَضَعَتْ طَيِّبًا، وَوَقَعَتْ فَلَمْ تَكْسِرْ وَلَمْ تُفْسِدْ

Abdullah b. Amr b. el-Âs (r.a)'ın işittiğine göre, Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "...Muhammed'in canı elinde olan Allah'a yemin olsun ki mümin bal arısına benzer; güzel şeyler yer, güzel şeyler üretir, (güzel yerlere) konar, (konduğu yeri de) kırmaz ve bozmad." (İbn Hanbel, II, 199; Hâkim, Müstedrek , I, 110 (1/76))

28.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: أَرَبِعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُتَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ حَاصِلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ حَاصِلَةٌ مِنَ التَّفَاقُقِ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا أُؤْتِمِنَ حَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ عَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ

Abdullah b. Amr'ın (r.a) rivayet ettiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Şu dört özellik kimde bulunursa o, tam bir münafık olur. Kimde bu niteliklerden biri bulunursa onu terk edinceye kadar kendisinde münafıklıktan bir özellik vardır: Kendisine bir şey emanet edildiğinde hıyanet eder. Konuştuğunda yalan söyler. Söz verdiğinde cayar. Husumet sırasında haktan sapar." (Buhârî, Îmân, 24)

Adalet Konulu Hadisler

29.

عَنْ حَاجِبِ بْنِ الْمُفَضَّلِ بْنِ الْمُهَلَّبِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ التُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
إِعْدِلُوا بَيْنَ آبْنَانِكُمْ، إِعْدِلُوا بَيْنَ آبْنَانِكُمْ

Hâcib b. Mufaddal b. Mühelleb'in, babasından naklettiğine göre o, Nu'mân b. Beşîr'i Resûlullah'tan (s.a.s) şöyle naklederken işitmiştir: "Çocuklarınız arasında adaletli davranın, çocuklarınız arasında adaletli davranın!" (Ebû Dâvûd, Büyû" (İcâre), 83)

30.

...عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا

Ebû Hüreyre (r.a)'den nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: "Kim kardeşine haksızlık etmişse, onunla helâlleşsin..." (Buhârî, Rikâk, 48)

31.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْمُفْسِدِينَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ عَلَى يَمِينِ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُوا

Hız. Peygamber şöyle buyurmuştur: "Yönettikleri insanlara, ailelerine ve sorumlu oldukları kişilere karşı adaletli davrananlar, Allah katında, Rahmân'ın yanında nurdan minberler üzerinde ağırlanacaklar." (Nesâî, Âdâbü'l-kudât, 1)

32.

عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهَا قَالَتْ: ...فَقَالَتْ لَهُ خَدِجَةُ: كَلَّا وَاللَّهِ! مَا يُخْرِيكَ اللَّهُ أَبَدًا، إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ، وَتَحْمِلُ الْكُلَّ، وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ، وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ

Müminlerin annesi Hz. Âişe (r.anha) anlatıyor: “Hatice (r.a), (Hz. Peygamber’e) şöyle demişti: “Hayır, Vallahi! Allah seni kesinlikle utandırmaz. Çünkü sen, akrabalık bağlarını sıkı tutar, doğru söz söyler, bakıma muhtaç olan kimselere yardım eder, elinde avucunda olmayana verir, misafiri ağırılar ve haksızlığa uğrayanlara destek olursun...” (Buhârî, Bed’ü’l-vahy, 1)

Samimiyet/İhlas Konulu Hadisler

33.

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ: ...فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ...إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتِغَى بِهِ وَجْهَهُ

Ebû Ümâme el-Bâhilî (r.a)’ın naklettiğine göre Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Allah, ancak samimiyetle sadece kendisi için ve rızası gözetilerek yapılan ameli kabul eder.” (Nesâî, Cihâd, 24)

34.

عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ

Temîm ed-Dârî (r.a) anlatıyor: “Hz. Peygamber (s.a.s), “Din samimiyettir.” buyurdu. Biz, “Kime karşı (samimiyet)?” deyince, “Allah’a, Kitabı’na, Resûlü’ne, Müslümanların idarecilerine ve bütün Müslümanlara.” buyurdu.” (Müslim, İmân, 95)

35.

قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا بُنَيَّ! إِنْ قَدَرْتَ أَنْ تُصْبِحَ وَتُمْسِيَ لَيْسَ فِي قَلْبِكَ غِشٌّ لِأَحَدٍ فَأَفْعَلْ، يَا بُنَيَّ! وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي وَمَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْبَبَنِي وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ

Enes b. Mâlik (r.a) diyor ki, “Resûlullah (s.a.s) bana şöyle buyurdu: “Yavrucuğum! Kalbinde herhangi birine karşı bir aldatma (samimiyetsizlik) bulunmadan sabahlayabilecek ya da akşamlayabileceksen, bunu yap! Yavrucuğum! İşte bu benim sünnetimdir. Kim benim sünnetimi yaşatırsa, beni sevmiş demektir. Kim de beni severse, cennette benimle birlikte olur.” (Tirmizî, İlim, 16)

36.

عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ قَالَ: سَمِعْتُ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: ...فِي دُبُرِ صَلَاتِهِ:

...اللَّهُمَّ! رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، اجْعَلْنِي مُخْلِصًا لَكَ وَأَهْلِي فِي كُلِّ سَاعَةٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ...

Zeyd b. Erkam (r.a), Hz. Peygamber’in (s.a.s) namazının ardından şöyle dua ettiğini nakletmiştir: “...Allah’ım! Ey Rabbimiz ve her şeyin Rabbi! Beni ve ailemi dünya ve âhirette her an sana ihlâsla bağlı kıl. Ey yücelik ve ikram sahibi!...” (Ebû Dâvûd, Vitr, 25)

37.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

Ebû Hüreyre (r.a)'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Allah sizin suretlerinize ve mallarınıza bakmaz, ancak kalplerinize ve amellerinize bakar.” (Müslim, Birr, 34)

38.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَنْ فَارَقَ الدُّنْيَا عَلَى الْإِخْلَاصِ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَعِبَادَتِهِ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، مَاتَ وَاللَّهُ عَنْهُ رَاضٍ

Enes b. Mâlik'ten (r.a) rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur: “Kim hiçbir ortağı olmayan, tek olan Allah'a ihlâsla ibadet ederek, namazı dosdoğru kılarak, zekâtı vererek dünyadan ayrılırsa, Allah kendisinden razı olduğu hâlde ölmüş olur.” (İbn Mâce, Sünnet, 9)

39.

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

...أَلَا أُتَبِعُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟ قُلْنَا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: “الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ

Abdurrahman'ın, babası Ebû Bekre'den (r.anhum) rivayet ettiğine göre, Resûlullah (s.a.s), “Size en büyük günahın ne olduğunu söyleyeyim mi?” diye sorunca, ashâb, “Evet, buyur ey Allah'ın Resûlü!” dediler. Bunun üzerine Resûlullah, “Allah'a ortak koşmak ve anaya babaya saygısızlık etmektir...” buyurdu. (Buhârî, Edeb, 6)

40.

عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، أَنَّهُ كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ قَالَ: “وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ... وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ

Ali b. Ebû Tâlib'den (r.a) nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.s) namaza kalktığında şöyle derdi: “Yüzümü, hanîf (hakka yönelmiş) olarak, gökleri ve yeri yaratan Allah'a döndürdüm. Ben müşriklerden (Allah'a ortak koşanlardan) değilim. Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir... Allah'ım, bütün hayır senin elindedir. Şer ise sana nisbet edilmez/şer ile sana yaklaşılmaz...” (Müslim, Müsâfirîn, 201)